

[Inger Gautier Schmit.]

noget, der kun findes i Spanien eller Mexico eller i Sovjetstaterne; det er os maaske nærmere paa Livet, end vi tror.

Derfor vil jeg, i Stedet for at udtale en Kritik over for Københavns Biskop, fordi han fremkom med dette Opraab, paa vort Partis Vegne udtale en Tak til de to Kirke-mænd, som fremkom med denne Anmodning til Menighederne. Jeg tror, at den har lukket Øjnene op for mange paa dette Omraade. Jeg fastholder selvfølgelig, at denne Kongres har fundet Sted. Jeg mener gennem de Citater, jeg er fremkommet med, at have bevist dette. Hvad enten det kommunistiske Medlem vil benægte det eller ikke, staar dog denne Kendsgerning fast, at disse Gudløsekonferencer finder Sted jævnlige, og at hans eget Parti slutter sig til den Opfattelse, der kommer til Orde ved disse Konferencer, og den Opfattelse vil vi bekæmpe. Derfor vil jeg udtale en Tak til de Mænd, der fremkom med denne Henvendelse til Menighederne, og jeg vil for saa vidt ogsaa takke Det kommunistiske Parti for dets Henvendelse til Kirkeministeren, som giver Anledning til, at denne Sag kan blive behandlet paa den danske Rigsdag, saa at det ikke skal være Taagetale og ukendte Forhold for den danske Menighed, men kan komme frem i Lyset, saa enhver kan tage sit personlige Standpunkt hertil.

J. Oskar Andersen: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til det, den ærede forrige Taler udtrykte som sin Opfattelse af den stillede Forespørgsel. Det var ogsaa sagt paa saa god en Maade, at det ikke kan siges bedre.

Den stillede Forespørgsel indeholder to Momenter. Det første er en Beskyldning mod Biskoppen for at udsprede usandfærdige Meddelelser. Enhver vil derfor forstaa, at ogsaa den Side af Sagen, skønt det for mig staar som noget underordnet, om denne Kongres er afholdt eller ikke, maa man berøre i sit Indlæg. Den anden og vigtigere Ting er, hvorvidt det er berettiget, at man henvender sig til Ministeren i Haab om, som det blev sagt af Ordføreren for Forespørgerne, at Ministeren fremtidig vil hindre, at noget saadant finder Sted, som at man beder i de danske Kirker mod Sovjetregeringens Foranstaltninger paa det her berørte Omraade.

Dette sidste er absolut det vigtigste. Men ogsaa det første interesserer mig, fordi jeg i mange Aar har beskæftiget mig med Kirkehistorie og altsaa har en vis Interesse

i at konstatere eller ikke konstatere noget, som angives som en historisk Begivenhed. Jeg maa tilstaa, at jeg til for nylig har været i stærk Tvivl om, hvorvidt den Meddelelse, som var kommet frem om denne Kongres, der skulde være afholdt i Februars Begyndelse i Rusland, virkelig var rigtig, om Kongressens Afholdelse er et historisk Faktum eller ikke. Et andet er naturligvis det Spørgsmaal, om Biskoppen ud fra Meddelelser i forskellige Blade om denne Kongres var berettiget til at mene, at den fandt Sted.

Nu er der imidlertid det mærkelige, at disse Meddelelser ikke blot, som det er blevet nævnt, er kommet frem i „Kristeligt Dagblad“ og „Dagen“ i Norge, men i en Række forskellige Lande og en Række forskellige Blade og Tidsskrifter. Ganske vist er det, som Ministeren ogsaa bemærkede, ejendommeligt, at disse Meddelelser har en nogenlunde ensartet Form, navnlig med Hensyn til Angivelse af visse Enkeltheder ved denne Kongres. Men det er paafaldende, at Meddelelser om Kongressen ikke blot kom frem i Lande, om hvilke man paa Forhaand kunde tænke sig, at de indtog et særligt uvilligt Standpunkt over for Sovjetregeringen — jeg tænker navnlig paa Italien og Tyskland —, men ogsaa i Lande som Schweiz og Jugoslavien og — hvad jeg lægger den største Vægt paa, naar det drejer sig om Meddelelser, som kan antages at komme ad diplomatisk Vej —, at denne Opfattelse er kommet frem fra Vatikanet. Jeg tror ikke, man tilsidesætter noget som helst Land med Hensyn til dets diplomatiske Betjening, naar man paastaar, at der ikke findes noget bedre underrettet Diplomati end ved Vatikanet.

Man kan altsaa ikke komme uden om, at man i Vatikanet faktisk har ment, at denne Kongres skulde finde Sted i Begyndelsen af Februar. Og jeg kan ganske slutte mig til de Oplysninger, som blev bragt frem af den ærede foregaaende Taler om, at Kongresser i antireligiøs Retning tidligere har været afholdt i mindre Stil i forskellige Lande. Navnlig var man sidste Aar meget aktiv i Anledning af det Jubelæum, som den saakaldte antireligiøse Bevægelse eller antireligiøse Front i Rusland har holdt. Derfra foreligger der Udtalelser af Bevægelsens Formand, som viser, at man er opfyldt af aggressiv Aktivitetsinteresse og Lyst til at føre Bevægelsen ind i forskellige Lande, idet man mener, at dette i de vedkommende Lande er Basis for Sovjetregeringens Maal: at gøre disse absolut kommunistiske; man opfatter det